

מסכת בכורות

פרק ה

א. כל פסולי המקדשין (הנאָתן להקדש), נמכרין באטליז (ונשחטין באטליז) ונשקלין בלטר, חוץ מן הבכור ומן המעשר, שהנאָתן לבעלים. פסולי המקדשין הנאָתן להקדש. ונשקלין מנה כנגד מנה בבכור:

ב. בית שמאי אומרים, לא ימנה ישראל עם הפהן על הבכור. בית הלל מתירין, ואפלו נכרי. בכור ששחטו דם, אפלו הוא מת, אין מקזין לו דם, דברי רבי יהודה. וחכמים אומרים, יקז, ובלבד שלא יעשה בו מום. ואם עשה בו מום, הרי זה לא ישחט עליו. רבי שמעון אומר יקז, אף על פי שהוא עושה בו מום:

ג. הצורם באזן הבכור, הרי זה לא ישחט עולמית, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, כשנולד לו מום אחר, ישחט עליו. מעשה בזכר של רחלים זקן ושערו מגדל, ראהו קסדור אחד, אמר, מה טיבו של זה. אמרו לו, בכור הוא ואינו נשחט אלא אם כן

הָיָה בּוֹ מוֹם. נָטַל פְּגִיּוֹן וְצָרַם בְּאַזְנוֹ, וּבָא מַעֲשֵׂה לִפְנֵי חֲכָמִים וְהִתִּירוּהוּ. רָאָה וְשִׁתְּרוֹ, וְהִלֵּךְ וְצָרַם בְּאַזְנֵי בְּכוֹרוֹת אֲחֵרִים, וְאַסְרוּ. פַּעַם אַחַת הָיוּ תִּינוּקוֹת מְשִׁחִין בַּשָּׂדֶה וְקִשְׁרוּ זַנְבוֹת טְלָאִים זֶה לָזֶה, וְנִפְסְקָה זַנְבוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהֶם וְהָרִי הוּא בְּכוֹר, וּבָא מַעֲשֵׂה לִפְנֵי חֲכָמִים וְהִתִּירוּהוּ. רָאוּ וְשִׁתְּרוּ, וְהִלְכוּ וְקִשְׁרוּ זַנְבוֹת בְּכוֹרוֹת אֲחֵרִים, וְאַסְרוּ. זֶה הַכָּלָל, כָּל שֶׁהוּא לְדַעְתּוֹ, אָסוּר. וְשֶׁלֹּא לְדַעְתּוֹ, מִתָּר:

ד. הָיָה בְּכוֹר רוֹדֵפוֹ, וּבִקְעוֹ וְעָשָׂה בּוֹ מוֹם, הָרִי זֶה יִשְׁחוּט עָלָיו. כָּל הַמוֹמִין הָרְאוּיִין לָבוֹא בְיַד אָדָם, רוֹעִים יִשְׂרָאֵל נְאֻמִּים, וְרוֹעִים כְּהֻנִּים אֵינָן נְאֻמִּים. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, נְאֻמָּן הוּא עַל שֶׁל חֲבֵירוֹ וְאֵינוֹ נְאֻמָּן עַל שֶׁל עַצְמוֹ. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, הִתְשׁוּד עַל דָּבָר, לֹא דָנוּ וְלֹא מַעֲדִידוֹ:

ה. נְאֻמָּן הַכֹּהֵן לוֹמֵר הָרְאִיתִי בְּכוֹר זֶה וּבִעַל מוֹם הוּא. הַכֹּל נְאֻמִּים עַל מוֹמֵי הַמַּעֲשֵׂר. בְּכוֹר שְׁנִסְמִית עֵינוֹ, שְׁנִקְטָעָה יָדוֹ, שְׁנִשְׁבְּרָה רִגְלוֹ, הָרִי זֶה יִשְׁחַט עַל פִּי שְׁלִשָּׁה בְּנֵי הַכֹּהֲנִית, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אֶפְלוּ יֵשׁ שֵׁם עֹשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה, לֹא יִשְׁחַט אֶלָּא עַל פִּי מִמֶּחָה:

ו. הַשּׁוֹחֵט אֶת הַבְּכוֹר (וּמִכְרוֹ) וְנוֹדַע שֶׁלֹּא הָרְאָהוּ, מֶה שֶׁאָכְלוּ אָכְלוּ וְהוּא יִחְזֹר לָהֶם אֶת הַדָּמִים. וּמֶה שֶׁלֹּא אָכְלוּ, הַבֶּשֶׂר יִקָּבֵר וְהוּא יִחְזֹר לָהֶם אֶת הַדָּמִים. וְכֵן הַשּׁוֹחֵט אֶת הַפָּרָה וּמִכְרָהּ וְנוֹדַע

וְשֶׁהִיא טִרְפָּה, מֶה נִשְׁאַכְלוּ אֲכָלוּ וַיִּחְזִיר לָהֶם אֶת הַדָּמִים. וַיֵּמָּה נִשְׁלָא
אֲכָלוּ, הֵן יִחְזִירוּ לוֹ אֶת הַבָּשָׂר וְהוּא יִחְזִיר לָהֶם אֶת הַדָּמִים.
מְכָרוּהוּ לַנָּכָרִים אוֹ הִטִּילוּהוּ לַכְּלָבִים, יִשְׁלְמוּ לוֹ דָּמֵי הַטִּרְפָּה: